

A KOMPLEX-RENDŰ ÁLTALÁNOSÍTOTT WEYL-INTEGRÁLOK ÉS DERIVÁLTAK EGYSÉGES ELMÉLETÉHEZ, II.*

Írta: MIKOLÁS MIKLÓS

7. §. W_s -limeszek a $0 < \Re(s) \leq 1$ sávban és Weyl-féle törtrendű integrálok; a zetafüggvényre emlékeztető további előállítások

1. Külön figyelmet, tüzetesebb vizsgálatot igényel a (4. 2), (4. 3) sorok és a (4. 4) integrál viselkedése a $\sigma > 1$ alaptartományhoz közvetlenül csatlakozó $0 < \sigma \leq 1$ sávban.

Látni fogjuk pl., hogy s -et e sávban rögzítve, bármely (L -integrálható) függvény W_s -limitálható legalább *majdnem mindenütt* a $0 < x < 1$ intervallumban; ha pedig $f(u)$ -t a RIESZ FRIGYES-féle $L^q(0, 1)$ ($1 < q \leq \infty$) osztályok⁴² valamelyikéből választjuk, akkor $f_{[s]}(x)$ létezése $0 < \sigma \leq 1$ egy alkalmas részből vett s -értékek mellett *minden* x -re is biztosítva van.

2. Részletesebben és pontosabban :

VI. tétel. 1. *Jelentse s a $0 < \sigma \leq 1$ sávnak egy pontját.*

Tetszőleges pozitív λ mellett fennáll a

$$(7.1) \quad \left\{ \begin{aligned} & \int_0^1 f(x-t) [\mathfrak{B}_s(t) - \mathfrak{B}_s(x)] dt = \\ & = \cos \frac{\pi s}{2} \cdot \sum_{n=1}^{(C, \lambda) \infty} \frac{2a_n(x)}{(2n\pi)^s} + \sin \frac{\pi s}{2} \cdot \sum_{n=1}^{(C, \lambda) \infty} \frac{2b_n(x)}{(2n\pi)^s} \end{aligned} \right.$$

kapcsolat az $\int_0^1 f(x-t) \mathfrak{B}_s(t) dt$, $\int_0^1 f(x-t) \mathfrak{D}_s(t) dt$ integrálok bármely közös $(0, 1)$ -beli Lebesgue-pontjában⁴³ s így m. m. x -re; a jobboldali sorok majdnem mindenütt konvergensek is. Speciálisan: (7.1) minden x -re érvényes, midőn $\sigma = 1$, sőt $s = 1$ esetén a (C, λ) -szummák összegekkel helyettesíthetők.

* A dolgozat I. része az MTA III. Osztályának Közleményei X/1. (1960) számában (59–91. old.) jelent meg. A fejezetek és a tételek számozása az előző részek számozásához kapcsolódik. A teljes irodalomjegyzéket az I. rész tartalmazza.

⁴² Mint ismeretes, $L^q(a', a'')$ azoknak az (a', a'') -ben mérhető f függvényeknek az összességét jelenti, melyekre itt $|f|^q$ L -integrálható; $L^\infty(a', a'')$ -t az alábbiakban azonosítjuk $B(a', a'')$ -vel, az (a', a'') -ben korlátos, L -integrálható függvények osztályával.

⁴³ Egy $g(u)$ függvénynek x LEBESGUE-pontja, ha $\int_x^{x+h} |g(u) - g(x)| du = o(h)$ ($h \rightarrow 0$).

2. Tegyük fel, hogy $f(u) \in L^q(0, 1)$ (q fix, $1 \leq q \leq \infty$).

Akkor (7.1) minden x -re érvényes (C, λ) -szummabilitás helyett konvergenciával, feltéve, hogy $\sigma > 1/q$; e félsíkbeli s -értékekre egyúttal $f_{[s]}(x)$ létezik és folytonos $(0, 1)$ -ben, nevezetesen

$$(7.2) \quad f_{[s]}(x) = \int_0^1 f(x-t) [\mathfrak{B}_s(t) - \mathfrak{B}_s(x)] dt \quad \left(\sigma > \frac{1}{q} \right).$$

Itt a $q = \infty$ esetben $1/q$ helyén 0 értendő; ha $q = 1$, (7.2) és $f_{[s]}(x)$ $(0, 1)$ -beli folytonossága a $\sigma = 1$ határegyenesen is fennáll.

BIZONYÍTÁS. 1. Legyen s fix, $0 < \sigma \leq 1$.

Tekintsük a

$$(7.3) \quad \Phi_s(x) = \int_0^1 f(x-t) \mathfrak{P}_s(t) dt, \quad \tilde{\Phi}_s(x) = \int_0^1 f(x-t) \mathfrak{Q}_s(t) dt$$

integrálokat (vö. (3.17), (3.18)); minthogy ezek $L(0, 1)$ -beli periodikus függvények konvolúciói, mindkettő szintén L -integrálható és m. m. x -re létezik $(0, 1)$ -ben. Továbbá könnyen belátható, hogy a (7.1) jobboldalán előforduló két sor $\Phi_s(x) - \alpha_0 \mathfrak{P}_s(x)$, ill. $\tilde{\Phi}_s(x) - \alpha_0 \mathfrak{Q}_s(x)$ $(0, 1)$ -hez tartozó FOURIER-sora.⁴⁴ — Így a kiterjesztett FEJÉR—LEBESGUE-féle szummáció-tétel alapján⁴⁵ fennáll ($\lambda > 0$)

$$(7.4) \quad \begin{cases} \Phi_s(x) = \sum_{n=1}^{(C, \lambda) \infty} 2(2n\pi)^{-s} (\alpha_n \cos 2n\pi x + \beta_n \sin 2n\pi x), \\ \tilde{\Phi}_s(x) = \sum_{n=1}^{(C, \lambda) \infty} 2(2n\pi)^{-s} (\alpha_n \sin 2n\pi x - \beta_n \cos 2n\pi x) \end{cases}$$

$\Phi_s(x)$, ill. $\tilde{\Phi}_s(x)$ összes LEBESGUE-pontjaiban, tehát (vö. (3.1)) egyúttal (7.1) is a szóban forgó két halmaz közös részében. A $0 < x < 1$ intervallum azon pontjai, melyekben (7.1) nem érvényes, nyilván nullamértékű halmazt alkotnak, mivel — mint ismeretes — bármely L -integrálható függvényre nézve az integrációs köz m. m. helye LEBESGUE-pont.

Vegyük még észre, hogy n^{-s} ($n = 1, 2, \dots$) $\sigma > 0$ mellett ún. quasi-konvex sorozat, úgyhogy alkalmazhatóvá válik egy konvergencia-faktorokkal kapcsolatos lemma⁴⁶; innen adódik, hogy $f(u)$ $(0, 1)$ -hez tartozó FOURIER-sorának és a megfelelő konjugált sornak m. m. szummabilis volta, valamint az e sorok n -edik szeletére vonatkozó ismert $o(\log n)$ becslés (m. m.!) együttléve maga után vonja a $\sum 2(2n\pi)^{-s} a_n(x)$, $\sum 2(2n\pi)^{-s} b_n(x)$ sorok m. m. való konvergenciáját.

⁴⁴ Vö. pl. [18], 10, Th. 4.; 23, Th. 29.

⁴⁵ L. pl. [58], 49, Th. 3.31.

⁴⁶ Vö. [58], 58.

Ha $\sigma = 1$, $\mathfrak{P}_s(t)$ és $\mathfrak{Q}_s(t)$ az 1. lemma szerint korlátos a $0 < t < 1$ intervallumban, amiből egy konvolúció-tétel⁴⁷ alapján $\Phi_s(x)$ és $\tilde{\Phi}_s(x)$ $(0, 1)$ -beli folytonossága következik. Ennélfogva (7. 4) és (7. 1) esetünkben minden $x \in (0, 1)$ helyen érvényes; az $s = 1$ pontbeli konvergenciára vonatkozó állítás már előbb igazolást nyert (vö. (2. 12)).

Amennyiben (7. 1) fennáll egy rögzített x helyen $s = s_0$ mellett, akkor egy DIRICHLET-sorokra vonatkozó ABEL-típusú tételt (vö. ³⁰) felhasználva írhatjuk

$$(7. 5) \quad \left\{ \begin{aligned} f_{[s_0]}(x) &= \lim_{\sigma \rightarrow \sigma_0+0} \left\{ \cos \frac{\pi s}{2} \cdot \sum_{n=1}^{(c,1)\infty} \frac{2a_n(x)}{(2n\pi)^s} + \right. \\ &+ \sin \frac{\pi s}{2} \cdot \sum_{n=1}^{(c,1)\infty} \frac{2b_n(x)}{(2n\pi)^s} \left. \right\} = \cos \frac{\pi s_0}{2} \cdot \sum_{n=1}^{(c,1)\infty} \frac{2a_n(x)}{(2n\pi)^{s_0}} + \\ &+ \sin \frac{\pi s_0}{2} \cdot \sum_{n=1}^{(c,1)\infty} \frac{2b_n(x)}{(2n\pi)^{s_0}} = \int_0^1 f(x-t) [\mathfrak{P}_{s_0}(t) - \mathfrak{P}_{s_0}(x)] dt. \end{aligned} \right.$$

2. Legyen $f(u) \in L^q(0, 1)$, $1 < q < \infty$.

Most alkalmazzuk a PARSEVAL-reláció következő (mélyebben fekvő) éle-sítését⁴⁸: ha $\varphi(u) \in L^q(0, 1)$, $\psi(u) \in L^{q'}(0, 1)$, ahol $1 < q < \infty$, $1 < q' < \infty$; $1/q + 1/q' = 1$, továbbá mindkét függvény 1 szerint periodikus és

$$(7. 6) \quad \left\{ \begin{aligned} \varphi(u) &\sim A_0 + 2 \sum_{n=1}^{\infty} (A_n \cos 2n\pi u + B_n \sin 2n\pi u), \\ \psi(u) &\sim A'_0 + 2 \sum_{n=1}^{\infty} (A'_n \cos 2n\pi u + B'_n \sin 2n\pi u), \end{aligned} \right.$$

akkor

$$(7. 7) \quad \int_0^1 \varphi(u) \psi(u) du = A_0 A'_0 + 2 \sum_{n=1}^{\infty} (A_n A'_n + B_n B'_n).$$

A $\varphi(u)$, $\psi(u)$ függvények szerepét az $f(x-u)$, $\mathfrak{P}_s(u)$, majd az $f(x-u)$, $\mathfrak{Q}_s(u)$ függvénypárnak átadva, arra jutunk, hogy bármely $(0, 1)$ -beli x helyen

$$(7. 8) \quad \left\{ \begin{aligned} \int_0^1 f(x-t) \mathfrak{P}_s(t) dt &= \sum_{n=1}^{\infty} 2(2n\pi)^{-s} (\alpha_n \cos 2n\pi x + \beta_n \sin 2n\pi x), \\ \int_0^1 f(x-t) \mathfrak{Q}_s(t) dt &= \sum_{n=1}^{\infty} 2(2n\pi)^{-s} (\alpha_n \sin 2n\pi x - \beta_n \cos 2n\pi x), \end{aligned} \right.$$

⁴⁷ L. [18], 11, Th. 5.

⁴⁸ L. [58], 154, (IV).

hacsak $\mathfrak{P}_s(u)$ és $\mathfrak{Q}_s(u)$ az $L^q(0, 1)$ osztályhoz tartozik. De az 1. lemma folytán az utolsó kikötések ekvivalensek azzal, hogy $u^{q(\sigma-1)} \in L(0, 1)$, azaz, hogy (*) $\sigma > 1 - (q')^{-1} = q^{-1}$; következésképp (7. 8) s az innen adódó

$$(7. 9) \quad \int_0^1 f(x-t) [\mathfrak{P}_s(t) - \mathfrak{P}_s(x)] dt = \cos \frac{\pi s}{2} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{2a_n(x)}{(2n\pi)^s} + \sin \frac{\pi s}{2} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{2b_n(x)}{(2n\pi)^s}$$

képlet minden $x \in (0, 1)$ pontban érvényes, midőn s kielégíti a (*) feltételt.

A $q = \infty$ esetre vonatkozólag vegyük figyelembe, hogy a $\varphi(u)$, $\psi(u)$ függvények „konjugált” osztályokhoz való tartozásának kikötése pótolható ezzel a premisszával is: $|\varphi(u)| \log^+ |\varphi(u)| \in L(0, 1)$, $\psi(u) \in B(0, 1)$.⁴⁹ Ha $\sigma > 0$ és $f(u) \in B(0, 1)$, ez utolsó feltétel-pár $t^{\sigma-1} \log(1/t) \in L(0, 1)$ miatt kielégül $\varphi(u) = \mathfrak{P}_s(u)$, $\psi(u) = f(x-u)$ vagy $\varphi(u) = \mathfrak{Q}_s(u)$, $\psi(u) = f(x-u)$ esetén, tehát (7. 8) és (7. 9) $x \in (0, 1)$, $\sigma > 0$ mellett is érvényes marad. — Végre a $q = 1$ lehetőség, vagyis az $f(u) \in L(0, 1)$, $\sigma > 1$ eset már a 2. §-ban elintéztést nyert.

A (7. 2)-höz fűződő megállapítások az imént nyert eredményekből, valamint tételünk 1. részének utolsó mondatából folynak, kiegészítve azzal a tényvel, hogy konjugált osztályokhoz tartozó függvények konvolúciója folytonos (Vö. 47).

3. Felvetjük az eddigiekkel összefüggő kérdést: mi a kapcsolat $f_{[s]}(x)$ ($0 < s < 1$) és az ún. WEYL-féle törtrendű integrál:

$$(7. 10) \quad \begin{cases} f_{\theta}(x) = \Gamma(\theta)^{-1} \int_0^{\infty} f(x-t) t^{\theta-1} dt = \\ = \Gamma(\theta)^{-1} \int_{-\infty}^x f(t) (x-t)^{\theta-1} dt, & (0 < \theta < 1) \\ \int_0^1 f(t) dt = 0 \end{cases}$$

fogalma között? ($f_{\theta}(x)$ — mint ismeretes — általában csak m. m. x -re létezik.⁵⁰) — E problémán kissé túlmenve, kimutatjuk a következőket:

VII. tétel. *Tegyük fel, hogy $\int_0^{\delta} f(x-t) t^{s-1} dt$ ($0 < \delta \leq 1$) létezik egy adott $x \in (0, 1)$, $s = s_0 = \sigma_0 + i\tau_0$ ($\sigma_0 < 1$) értékpárra.*

⁴⁹ Vö. [58], 154, (V). — $\log^+ |\varphi|$ $|\varphi| > 1$ esetén $\log |\varphi|$ -t jelenti, különben pedig $= 0$.

⁵⁰ Vö. [58], 224.

Akkor a $\sigma_0 < \sigma < 1$ sávban fennállnak az

$$(7.11) \quad \left\{ \begin{aligned} f_{[s]}(x) &= \Gamma(s)^{-1} \sum_{m=0}^{\infty} \int_0^1 f(x-t) ((m+t)^{s-1} - (m+x)^{s-1}) dt = \\ &= \Gamma(s) \int_0^1 f(x-t) (t^{s-1} - ([t]+x)^{s-1}) dt \end{aligned} \right.$$

előállítások.⁵¹ Speciálisan $\int_0^1 f(t) dt = 0$ esetén

$$(7.12) \quad f_{[\theta]}(x) = f_{\theta}(x) \quad (0 < \theta_0 < \theta < 1),$$

feltéve, hogy $f_{\theta_0}(x)$ létezik.

BIZONYÍTÁS. 1. Az V. tétel 1. feléből tudjuk, hogy a tett kikötés folyománya $f_{[s]}(x)$ létezése a $\sigma > \sigma_0$ félsíkban és a (6.16) előállítás.

(7.11)-et igazolandó, induljunk ki a $\sigma > 1$, $0 < x \leq 1$, $0 < t \leq 1$ mellett érvényes

$$(7.13) \quad \zeta(s, t) - \zeta(s, x) = \sum_{m=0}^{\infty} ((m+t)^{-s} - (m+x)^{-s})$$

formulából.

Ha $\sigma \geq \varepsilon > 0$, $|s| \leq \varrho$, $m \geq 2\varrho \geq 2$, írhatjuk:

$$(7.14) \quad \left\{ \begin{aligned} |(m+t)^{-s} - (m+x)^{-s}| &= (m+x)^{-\sigma} \left| 1 - \left(1 - \frac{x-t}{m+x}\right)^{-s} \right| \leq \\ &\leq \varrho m^{-1-\varepsilon} \left(1 + \frac{\varrho}{m} \frac{1+\varrho^{-1}}{2} + \frac{\varrho^2}{m^2} \frac{(1+\varrho^{-1})(1+2\varrho^{-1})}{2 \cdot 3} + \dots \right) \leq 2\varrho m^{-1-\varepsilon}; \end{aligned} \right.$$

e becslés alapján (7.13) fennáll a $\sigma > 0$ félsíkban is, minthogy a baloldal s -nek egész függvénye.

Egyúttal tehát

$$(7.15) \quad \left\{ \begin{aligned} \mathfrak{Z}_s(t) - \mathfrak{Z}_s(x) &= \Gamma(s)^{-1} \sum_{m=0}^{\infty} ((m+t)^{s-1} - (m+x)^{s-1}) \\ &(\sigma < 1; 0 < x \leq 1, 0 < t \leq 1) \end{aligned} \right.$$

s innen

$$(7.16) \quad \left\{ \begin{aligned} &\int_0^1 f(x-t) (\mathfrak{Z}_s(t) - \mathfrak{Z}_s(x)) dt = \\ &= \Gamma(s)^{-1} \sum_{m=0}^{\infty} \int_0^1 f(x-t) ((m+t)^{s-1} - (m+x)^{s-1}) dt \quad (\sigma_0 < \sigma < 1). \end{aligned} \right.$$

(A (7.15) sor tagonkénti integrálása (7.14)-re tekintettel nyilván megengedett.)

⁵¹ Itt és az alábbiakban $[t]$ a t -ben foglalt legnagyobb egész számot jelenti.

(7. 16) és a $\sigma > \sigma_0$ mellett érvényes (6. 16) összekapcsolása a (7. 11) alatti első előállítást szolgáltatja; a második ebből már következik, mivel

$$\int_0^1 f(x-t)((m+t)^{s-1} - (m+x)^{s-1}) dt = \int_m^{m+1} f(x-v)(v^{s-1} - ([v]+x)^{s-1}) dv$$

($m = 0, 1, 2, \dots$).

Végül, ha $f(u)$ $(0, 1)$ -re vonatkozó integrálközepe eltűnik és (7. 11)-et $s_0 = \theta_0$, $s = \theta$, $0 < \theta_0 < \theta < 1$ mellett alkalmazzuk, nyerjük:

$$(7. 17) \quad f_{[\theta]}(x) = \Gamma(\theta)^{-1} \sum_{m=0}^{\infty} \int_0^1 f(x-t)(m+t)^{\theta-1} dt = f_{\theta}(x);$$

tételünk premisszája szerint (7. 17) fennáll, ha az

$$(7. 18) \quad \int_0^1 f(x-t) \mathfrak{Z}_{\theta_0}(t) dt = f_{\theta_0}(x)$$

integrál létezik.

4. A VI. és VII. tételre vonatkozólag kiemelendőnek tartunk néhány észrevételt.

Először is figyelmet érdemel, hogy a VI. tétel 2. része szorosan összeköt egymással két, előzőleg más-más helyen nyert eredményt, ti., hogy 1. $f_{[s]}(x)$ minden x -re létezik és egyenlő az $\int_0^1 f(x-t)[\mathfrak{Z}_s(t) - \mathfrak{Z}_s(x)] dt$ integrállal, ha $f(u) \in L(0, 1)$ és $\sigma > 1$ (vö. (2. 12)); továbbá, hogy 2. ugyanez áll $f(u) \in B(0, 1)$ és $\sigma > 0$ mellett (vö. V. tétel, 1. korollárium, $\delta = 1$). A VI. tételben felhasznált $L^q(0, 1)$ osztályok mintegy hidat alkotnak $L(0, 1)$ és $B(0, 1)$ között.

Ami (7. 11)-et illeti, ez úgy tekinthető, mint a WEYL-féle formuláknak komplex s rendszámok és tetszőleges L -integrálható, periodikus $f(u)$ függvények esetére való kiterjesztése; ha $\int_0^1 f(t) dt \neq 0$, a (7. 11)-beli sor és integrál konvergenciáját csupán a „járulékos“ $(m+x)^{s-1}$, ill. $([t]+x)^{s-1}$ tag biztosítja, melyeknek fellépése a (7. 2) integrál $\mathfrak{Z}_s(x)$ tagjára vezethető vissza.

Mivel $f(u) \equiv -1$ mellett a szóban forgó előállítások a

$$(7. 19) \quad \zeta(s, u) = \sum_{m=0}^{\infty} \left((m+u)^{-s} - \frac{(m+1)^{1-s} - m^{1-s}}{1-s} \right) \left. \vphantom{\sum_{m=0}^{\infty}} \right\} (0 < \sigma < 1)$$

$$(7. 20) \quad \zeta(s, u) = \int_0^{\infty} (([t]+u)^{-s} - t^{-s}) dt$$

képleteket⁵² szolgáltatják, (7.11) egyúttal ezeknek is általánosítása; különben (7.20) speciális esete ($u = 1$):

$$(7.21) \quad \zeta(s) = \int_0^{\infty} (([t] + 1)^{-s} - t^{-s}) dt = s \int_0^{\infty} ([t] - t) t^{-s-1} dt \quad (0 < \sigma < 1),$$

azaz a RIEMANN-féle zetafüggvény legegyszerűbb integráléelőállítás a kritikus sávban.⁵³

II. RÉSZ. $W(s) = f_{[s]}(x)$ SZINGULARITÁSAINAK HELYZETÉRŐL;
ANALITIKUS FOLYTATÁS AZ EGÉSZ SÍKRA.
HOLOMORF-FÜGGVÉNY ESETE

8. §. Kiterjesztés az s -síkbeli legközelebbi szingularitásokig
hatványsorba fejtéssel

1. $f_{[s]}(x)$ ($\sigma > 1$) analitikus folytatásának eddig felhasznált módjai általában nem nyújtanak felvilágosítást a kiterjesztés természetes akadályainak, az s -síkbeli *szingularitásoknak* helyzetéről: ismeretes például, hogy egy közönséges DIRICHLET-sor konvergencia-, (C, λ) - vagy (A) -szummabilitási félsíkjának határán vagy ehhez tetszőlegesen közel általában nincs az összegnek, ill. a megfelelő szummának szinguláris helye.⁵⁴ Minthogy viszont egy hatványsor konvergenciakörével kapcsolatban más a helyzet, ti. ennek határán az összefüggvény nem lehet mindenütt reguláris, kínálkozik $W(s) = f_{[s]}(x)$ vagy egy alkalmas „rokon-függvény” hatványsorba fejtésének felhasználása.

E tekintetben főleg a IV. tétel 2. feléből folyó azon észrevételeire támaszkodunk, hogy az $f_{[s]}(x)$ ($\sigma > 1$) W_s -integrálból és a $\sin \pi s \cdot \int_0^1 f(x-t) t^{s-1} dt$ ($\sigma > 1$) szorzatból s -síkbeli analitikus folytatással származó teljes analitikus függvényeknek pontosan ugyanazok a szingularitásai; az említett szorzatot TAYLOR-sorba fejtve, nemcsak a W_s -limeszeknek bizonyos új (egy körlemezben érvényes) előállítását nyerjük, hanem egyúttal meghatározható az együtt-hatók segítségével $W(s) = f_{[s]}(x)$ szingularitás-eloszlásának két jellemző adata: $W(s)$ „regularitási abszcisszája” és bármely $\sigma > 1$ félsíkbeli s_0 ponthoz tartozó

⁵² Vö. pl. [33], 262.

⁵³ L. pl. [53], 14.

⁵⁴ LANDAU egy tétele szerint mindenestre kivételt jelent az a speciális eset, midőn az összes együtt-hatók *pozitívok*.

„regularitási sugara“. — Hangsúlyozzuk, hogy mind itt, mind a következő fejezetben $f(u)$ -ra vonatkozólag csak az állandó „*minimális*“ kikötésekkel (L -integrálhatóság, 1 szerinti periodicitás) élünk.

2. Legyen $G(s)$ egy $s_0 = \sigma_0 + i\tau_0$ pontban analitikus függvény. Tekintsük azon $|s - s_0| < \rho^*$ körbelső sugarainak $R(s_0)$ felső határát, melyekben $G(s)$ reguláris; $R(s_0)$ -t $G(s)$ s_0 -hoz tartozó *regularitási sugarának* fogjuk hívni. Ha $G(s)$ reguláris egy $\sigma > \eta > -\infty$ félsíkban, akkor analóg módon képezhetjük azon σ^* abszcisszák \mathfrak{S} alsó határát, melyekre $G(s)$ a $\sigma > \sigma^*$ félsíkban holomorf; ennek neve: $G(s)$ *regularitási abszcisszája*.⁵⁵ — Az értelmezésből azonnal látható, hogy ha $R(s_0)$ véges, akkor $G(s)$ -nek legalább egy szinguláris helye van az $|s - s_0| = R(s_0)$ körön; így $R(s_0)$ az s_0 -hoz legközelebbi (egy vagy több) szinguláris helynek s_0 -tól való távolságát jelenti. Hasonlóképpen: ha $\mathfrak{S} > -\infty$, akkor vagy a $\sigma = \mathfrak{S}$ egyenesen, vagy ettől tetszőlegesen kis távolságra található $G(s)$ -nek szinguláris helye; pontosabban: \mathfrak{S} a szinguláris helyek abszcisszáinak felső határa.

Mivel a CAUCHY—TAYLOR-féle kifejtési tétel szerint $R(s_0)$ megegyezik $G(s)$ s_0 -hoz tartozó TAYLOR-sorának konvergencia-sugarával, a CAUCHY—HADAMARD-formula alapján közvetlenül nyerjük:

$$(8.1) \quad R(s_0) = \lim_{r \rightarrow \infty} \left(\frac{|G^{(r)}(s_0)|}{r!} \right)^{-\frac{1}{r}}.$$

3. Szükségünk lesz még a \mathfrak{S} és $R(s_0)$ közötti kapcsolatot mutató következő segédtételekre:

4. LEMMA. Ha $G(s)$ holomorf egy $\sigma > \eta > -\infty$ félsíkban, akkor *regularitási abszcisszája fennáll a*

$$(8.2) \quad \mathfrak{S} = \sigma_0 - \inf_{\sigma = \sigma_0} R(s) \quad (\sigma_0 > \eta)$$

előállítás.

BIZONYÍTÁS. Amennyiben $G(s)$ egész függvény, akkor $R(s) = +\infty$ minden s -re és (8.2) a triviális $\mathfrak{S} = -\infty$ képletbe megy át; tegyük fel, hogy $G(s)$ -nek van legalább egy (végesben fekvő) szinguláris helye.

Ez esetben $U = \sigma_0 - \inf_{\sigma = \sigma_0} R(s)$ szükségképp véges és $\leq \eta$. Mivel az $U < \sigma \leq \sigma_0$ sáv minden pontja belefoglalható egy $|s - s'| < R(s')$ ($s' = \sigma_0 + i\tau$) körbelsőbe, azért itt s egyúttal a teljes $\sigma > U$ félsíkban $G(s)$ reguláris. Másfelől tudjuk, hogy bármely $|s - s'| = R(s')$ körön kell, hogy legyen $G(s)$ -nek szinguláris helye, következésképp ugyanez állítható egy ilyen kör $\sigma_0 - R(s') \leq \sigma \leq U$ sávban eső részéről is. Továbbá $U = \sup_{\sigma = \sigma_0} [\sigma_0 - R(s)]$ folytán akár-

⁵⁵ Az utóbbi a DIRICHLET-sorok elméletéből ismert (vö. (5. 16)).

milyen kis pozitív ε -hoz található a $\sigma = \sigma_0$ egyenesnek oly s' pontja, melyre $U - \varepsilon < \sigma_0 - R(s') \leq U$. — Mindent egybevetve látjuk: esetünkben $G(s)$ -nek bármely $U - \varepsilon < \sigma \leq U$ ($\varepsilon > 0$) sávban van, a $\sigma > U$ félsíkban pedig nincs szinguláris helye; eszerint U nem más, mint $G(s)$ szingularitás-abszcisszáinak felső határa, azaz \mathfrak{E} .

4. Nehézség nélkül adódik mármost a

VIII. tétel. Legyen $s_0 = \sigma_0 + i\tau_0$ a $\sigma > 1$ félsíknak egy tetszőleges pontja.

1. $f(u)$ W_s -limitálható bármely $u = x$ helyen $|s - s_0| < \varrho_{s_0}$ mellett, ahol

$$(8.3) \quad \left\{ \begin{aligned} \varrho_s = \varrho_s(x) &= \lim_{\nu \rightarrow \infty} \left(\frac{1}{\nu!} |Q_s^\nu(x)| \right)^{-\frac{1}{\nu}}, \\ Q_s^\nu &= Q_s^\nu(x) = \frac{1}{2i} \int_0^1 f(x-t) t^{s-1} [e^{i\nu s} (\log t + i\tau)^\nu - e^{-i\nu s} (\log t - i\tau)^\nu] dt \end{aligned} \right. \quad (\nu = 0, 1, 2, \dots);$$

továbbá érvényes az

$$(8.4) \quad \left\{ \begin{aligned} f_{[s]}(x) &= \pi^{-1} \Gamma(1-s) \sum_{\nu=0}^{\infty} \frac{(s-s_0)^\nu}{\nu!} \cdot Q_{s_0}^\nu(x) + \int_0^1 f(x-t) \mathfrak{Z}_s(t) dt - \mathfrak{Z}_s(x) \int_0^1 f(t) dt \\ & \quad (|s - s_0| < \varrho_{s_0}) \end{aligned} \right.$$

előállítás.

• 2. $W(s) = f_{[s]}(x)$ -nek s_0 -hoz tartozó regularitási sugara a (8.3)-mal megadott $\varrho_{s_0} = \varrho_{s_0}(x)$ érték, regularitási abszcisszája pedig:

$$(8.5) \quad \Omega = \sigma_0 - \inf_{-\infty < \tau < \infty} \varrho_{\sigma_0 + i\tau}.$$

BIZONYÍTÁS. 1. Minthogy a $v(s; f, x) = \int_0^1 f(x-t) t^{s-1} dt$ függvény s -szerinti deriváltjai a $\sigma > 1$ félsíkban (6.2) szerint képezhetők (vö. 3. lemma, 2.), a $V(s; f, x) = \sin \pi s \cdot v(s; f, x)$ szorzatnak egy $s_0 = \sigma_0 + i\tau_0$ ($\sigma_0 > 1$) ponthoz tartozó TAYLOR-együtthatói a LEIBNIZ-szabály alapján:

$$(8.6) \quad \left\{ \begin{aligned} A_{s_0}^\nu &= \frac{1}{\nu!} \sum_{k=0}^{\nu} \binom{\nu}{k} \pi^k \sin \left(\pi s + k \frac{\pi}{2} \right) \cdot \int_0^1 f(x-t) t^{s_0-1} (\log t)^{\nu-k} dt = \frac{1}{\nu!} Q_{s_0}^\nu \\ & \quad (\nu = 0, 1, 2, \dots). \end{aligned} \right.$$

⁵⁶ Megjegyezzük, hogy a definícióból folyóan bármely $f(u)$ -ra $\Omega \leq 1$; ezenkívül mindenestre $\Omega \leq \max(\omega, \bar{\omega})$ (vö. (5.16)).

A CAUCHY—HADAMARD-formula szerint a megfelelő

$$(8.7) \quad V(s; f, x) = \sum_{\nu=1}^{\infty} A_{s_0}^{\nu} \cdot (s-s_0)^{\nu}$$

kifejtés konvergencia-sugara

$$(8.8) \quad \varrho_{s_0} = \varrho_{s_0}(x) = \lim_{\nu \rightarrow \infty} \left(\frac{|Q_{s_0}^{\nu}(x)|}{\nu!} \right)^{-\frac{1}{\nu}}$$

lévén, az $|s-s_0| < \varrho_{s_0}$ körnek a $\sigma > 1$ félsíkba eső részében mindenesetre (vö. (6.14), (6.15), (8.6), (8.7))

$$(8.9) \quad \left\{ \begin{aligned} \int_0^1 f(x-t) [\mathfrak{z}_s(t) - \mathfrak{z}_s(x)] dt &= I_s(f, x) + \pi^{-1} \Gamma(1-s) \sin \pi s \cdot v(s; f, x) = \\ &= I_s(f, x) + \pi^{-1} \Gamma(1-s) \sum_{\nu=1}^{\infty} \frac{Q_{s_0}^{\nu}(x)}{\nu!} (s-s_0)^{\nu}, \end{aligned} \right.$$

ahol

$$(8.10) \quad I_s(f, x) = \int_0^1 f(x-t) \mathfrak{z}_s(t) dt - \mathfrak{z}_s(x) \int_0^1 f(t) dt.$$

De $I_s(f, x)$ s -nek egész függvénye, a (8.9) alatti utolsó tag pedig reguláris az s_0 középpontú, (8.8) sugarú kör belsejében, úgyhogy (8.9)-ből folyik $f_{[s]}(x)$ létezése a szóban forgó teljes körlemezben, valamint (8.4).

2. Az állítás második részét — tekintettel a IV. tétel 2. felére — (8.1)-nek és (8.2)-nek $V(s) = V(s; f, x)$ -re való alkalmazásával kapjuk. •

5. A $\varrho_s(x)$ regularitási sugárral kapcsolatban említésre érdemes, hogy $Q_s^{\nu}(x)$ legegyszerűbb, (8.3)-beli integrál-alakján kívül bizonyos esetekben hasznos lehet a

$$(8.11) \quad Q_s^{\nu}(x) = \sum_{k=0}^{\nu} \binom{\nu}{k} \pi^k \sin \left(\pi s + k \frac{\pi}{2} \right) \cdot q_s^{\nu-k}(x)$$

összeg-alak is, melyben

$$(8.12) \quad q_s^m = q_s^m(x) = \int_0^1 f(x-t) t^{s-1} (\log t)^m dt = (-1)^m \int_0^{\infty} u^m f(x-e^{-u}) e^{-su} du$$

($m = 0, 1, 2, \dots$)

(vö. (8.6)). — Ez a helyzet nyilván, valahányszor a (8.12) LAPLACE-transzformáltak kiszámíthatók, vagy legalább aszimptotikus viselkedésük ($m \rightarrow \infty$ mellett) meghatározható.⁵⁷

⁵⁷ Vö. pl. [7], I. kötet, 45—52.

Hadd illusztráljuk $Q_s(x)$ kétféle kifejezésének felhasználását egy-egy könnyű példán!

1. Tegyük fel, hogy $f(u)$ korlátos: $|f(u)| \leq K$ a $[0, 1]$ intervallumban. Akkor (8. 3)-ból

$$|Q_{2+it}^v| \leq K e^{\pi|\tau|} \int_0^1 t(|\log t| + \tau)^v dt = \\ = K e^{\pi|\tau|} e^{2\pi} \left(\frac{1}{2}\right)^{v-1} \int_{2\pi}^{\infty} e^{-u} u^v du < K e^{\pi(|\tau|+2)} 2^{-(v+1)} v!;$$

innen pedig

$$(8. 13) \quad \varrho_{2+it} \geq 2 \quad (-\infty < \tau < \infty)$$

és (8. 5) szerint

$$(8. 14) \quad \Omega \leq 0.$$

Kimondhatjuk tehát: $f(u) \in B(0, 1)$ mellett $W(s) = f_{[s]}(x)$ minden x -re (létezik és) reguláris⁵⁸ legalább a $\sigma > 0$ félsíkban. (Vö. V. tétel, 1. korollárium, $\delta = 1$ eset; VI. tétel, 2. rész; $q = \infty$ eset.)

2. Legyen μ adott komplex szám, melyre $\Re(\mu) > -1$, $x \in (0, 1)$ rögzített érték és válasszuk $f(u)$ -nak azt az 1 szerint periodikus függvényt, mely $0 \leq u \leq 1$, $u \neq x$ mellett megegyezik $(x - u)^\mu$ -vel. (Itt és az alábbiakban minden hatványnak a főértéke veendő.)

Egyszerű számolás mutatja, hogy esetünkben

$$(8. 15) \quad \left\{ \begin{aligned} q_{2+it}^v(x) &= \int_0^1 t^{\mu+1+it} (\log t)^v dt = (-1)^v \int_0^\infty u^v e^{-(\mu+2+it)u} du = \\ &= \frac{(-1)^v v!}{(\mu+2+it)^{v+1}} \quad (v = 0, 1, 2, \dots) \end{aligned} \right.$$

és (8. 11) alapján

$$(8. 16) \quad \left\{ \begin{aligned} Q_{2+it}^v(x) &= \\ &= \frac{(-1)^{v+1} v!}{(\mu+2+it)^{v+1}} \left\{ \sin \pi\mu - \operatorname{ch} \pi\tau \sum_{\kappa=\left[\frac{v-1}{2}\right]+1}^{\infty} \frac{(-1)^\kappa (\pi(\mu+2+it))^{2\kappa+1}}{(2\kappa+1)!} + \right. \\ &\quad \left. + i \operatorname{sh} \pi\tau \sum_{\kappa=\left[\frac{v}{2}\right]+1}^{\infty} \frac{(-1)^\kappa (\pi(\mu+2+it))^{2\kappa}}{(2\kappa)!} \right\}. \end{aligned} \right.$$

⁵⁸ Mint tudjuk, $f_{[s]}(x)$ -nek az s -sík egy nyílt tartományában való létezése és regularitása ugyanazt jelenti.

De akkor a $2 + i\tau$ ponthoz tartozó regularitási sugár:

$$(8.17) \quad \varrho_{2+i\tau} = \lim_{\nu \rightarrow \infty} \left(\frac{1}{\nu!} |Q_{2+i\tau}^\nu(x)| \right)^{-\frac{1}{\nu}} = \begin{cases} |\mu + 2 + i\tau|, & \text{ha } \mu \neq 0, 1, 2, \dots, \\ +\infty & \text{különben;} \end{cases}$$

a regularitási abszcissa pedig:

$$(8.18) \quad \Omega = 2 - \inf_{-\infty < \tau < +\infty} \varrho_{2+i\tau} = \begin{cases} -\Re(\mu), & \text{ha } \mu \neq 0, 1, 2, \dots, \\ -\infty, & \text{midőn } \mu \text{ nem-negatív egész szám.} \end{cases}$$

Szavakba foglalva: függvényünk az előirt x helyen minden s -re W_s -limitálható, ha $\mu = 0, 1, 2, \dots$; különben W_s -limitálható $\sigma > -\Re(\mu)$ mellett, és a $\sigma = -\Re(\mu)$ egyenesen vagy legalább minden $-\Re(\mu) - \varepsilon < \sigma \leq -\Re(\mu)$ ($\varepsilon > 0$) sávban található szinguláris hely.

Az utolsó megállapítás azonnal élesíthető (8.17) alapján. Innen kitűnik ui., hogy nem-egész μ mellett bármely $|s - (2 + i\tau)| = \varrho_{2+i\tau}$ ($-\infty < \tau < \infty$) kör átmege az $s = -\mu$ ponton, amiből következik: e pont mindenesetre szinguláris hely, továbbá $[(x-u)^\mu]_{[s]}(x)$ létezik és) reguláris az s -síknak a $\tau = -\Im(\mu)$ ($\sigma \leq -\Re(\mu)$) félegyenes „kihasítása“ után megmaradó részében.

Példánknál azonban még e félegyenes pontjainak jellege is teljesen tisztázható azon szerencsés körülmény folytán, hogy most az $\int_0^1 f(x-t)t^{s-1} dt$ integrált ki tudjuk számítani. — Valóban írhatjuk:

$$(8.19) \quad [(x-u)^\mu]_{[s]}(x) = \Gamma(s)^{-1}(s+\mu)^{-1} - \mathfrak{Z}_s(x)(\mu+1)^{-1} + \int_0^1 t^\mu \mathfrak{Z}_s(t) dt$$

minden oly s -re, ahol a jobboldali első tag reguláris. Eszerint az $[(x-u)^\mu]_{[s]}(x)$ ($\Re(\mu) > -1$) W_s -limesznek egyáltalán nincs szinguláris helye az s -síknak, ha $\mu \geq 0$ egész szám és $s = -\mu$ az egyetlen szinguláris pont, midőn μ nem-egész; az utóbbi esetben $s = -\mu$ elsőrendű pólus $\Gamma(-\mu)^{-1}$ reziduummal, úgyhogy itt $[(x-u)^\mu]_{[s]}(x)$ biztosan nem létezik.

Mint látjuk, (8.19) újabb példát szolgáltat oly W_s -limeszre, melynek az s -sík valamely pontja *izolált szinguláris helye*. (Vö. (4.11).)

9. §. További analitikus folytatás Borel-, Le Roy-, Lindelöf-, Mittag-Leffler-szummációval; $f(s, x)$ és $\hat{f}(s, x)$ fő csillagtartományának meghatározása Riesz Marcell módszerével

1. Minthogy (8.4) érvényességi körének határa, a ϱ_{s_0} regularitási sugárral rajzolt $|s - s_0| = \varrho_{s_0}$ kör általában nem természetes határa a sor $V(s) = V(s; f, x)$ összegfüggvényének, tehát egyúttal $W(s) = f_{[s]}(x)$ -nek, felvetődik

az említett körön túl való analitikus folytatás s az s -síkbeli esetleges többi szingularitások vizsgálatának problémája.

Mindenekelőtt emlékeztetünk arra, hogy hatványsorral definiált függvényeknek a konvergenciakörön túl való analitikus kiterjesztése a legegyszerűbben bizonyos szummációs eljárásokkal valósítható meg, melyek közül a legfontosabb a BOREL-, LE ROY-, LINDELÖF- és MITTAG—LEFFLER-féle módszer.

Egy $\sum_{m=0}^{\infty} h_m$ sor szóban forgó (B)-, (R)-, (L)-, ill. (M)-szummájának értelmezését rendre a

$$(9.1) \quad \left\{ \begin{aligned} \sum_{m=0}^{(B)} h_m &= \lim_{\xi \rightarrow +\infty} \left(e^{-\xi} \sum_{m=0}^{\infty} H_m \frac{\xi^m}{m!} \right) = \lim_{\xi \rightarrow +\infty} \left[h_0 + \sum_{m=1}^{\infty} (1 - e^{-\xi} E_m) h_m \right], \\ H_m &= \sum_{k=0}^m h_k, \quad E_m = \sum_{k=0}^{m-1} \frac{\xi^k}{k!}, \end{aligned} \right.$$

$$(9.2) \quad \sum_{m=0}^{(R)} h_m = \lim_{r \rightarrow 1-0} \frac{\Gamma(1+rm)}{m!} h_m,$$

$$(9.3) \quad \sum_{m=0}^{(L)} h_m = \lim_{\delta \rightarrow +0} \left(h_0 + \sum_{m=1}^{\infty} m^{-\delta m} h_m \right),$$

$$(9.4) \quad \sum_{m=0}^{(M)} h_m = \lim_{\delta \rightarrow +0} \sum_{m=0}^{\infty} \Gamma(1+\delta m)^{-1} h_m$$

képletek szolgáltatják; a jobboldali soroknak $\xi > 0$, $0 < r \leq 1$, ill. $\delta > 0$ mellett való konvergenciája előzetes kikötés.⁵⁹

Mint ismeretes, egy véges konvergencia-sugarú $\sum_{m=0}^{\infty} A_m(z-z_0)^m = P(z)$ hatványsor esetében a megfelelő szummabilitási tartományok a következők: 1. (9.1)-nél $P(z)$ -nek z_0 -ra vonatkozó ún. *Borel-poligonja*, vagyis mindazon z_0 -t tartalmazó nyílt félsíkoknak a közös része, melyeknek határegyenesé átmegy $P(z)$ -nek valamelyik, a konvergenciakörön fekvő Z szinguláris helyén és merőleges a $\overrightarrow{z_0 Z}$ vektorra; 2. (9.2)—(9.4)-nél viszont $P(z)$ -nek z_0 -ra vonatkozó ún. *Mittag—Leffler-féle csillagtartománya*, ami a teljes z -síkból úgy áll elő, hogy bármely Z szinguláris helyel együtt elhagyjuk belőle a $\overrightarrow{z_0 Z}$ vektornak Z -n túli meghosszabbítását is.⁶⁰

⁵⁹ Vö. [15], 77—80; (9.2)-vel kapcsolatban l. még [20], 490—491.

⁶⁰ Így pl. a $\sum_{m=0}^{\infty} z^m = (1-z)^{-1} (|z| < 1)$ geometriai sor 0-hoz tartozó MITTAG—LEFFLER-féle csillagtartománya a valós tengely $[1, \infty)$ intervalluma mentén felhasított z -sík.

2. E fogalmakat, valamint a (9.1)—(9.4) eljárások elméletének fő-tételeit⁶¹ a (8.4) sorra alkalmazva, s újra támaszkodva a IV. tétel 2. felének utolsó megállapítására, a VIII. tétel alapján nyerjük:

IX. tétel. 1. Jelöljük Π -vel $f_{[s]}(x)$ s -beli Borel-poligonját egy $s_0 = \sigma_0 + i\tau_0$ ($\sigma_0 > 1$) pontra vonatkozólag.

$f(u)$ W_s -limitálható az $u = x$ helyen $s \in \Pi$ mellett, mégpedig

$$(9.5) \quad f_{[s]}(x) = \pi^{-1} \Gamma(1-s) \cdot \sum_{\nu=0}^{(B)} \frac{(s-s_0)^\nu}{\nu!} Q_{s_0}^\nu(x) + \\ + \int_0^1 f(x-t) \mathfrak{z}_s(t) dt - \mathfrak{z}_s(x) \int_0^1 f(t) dt,$$

ahol $Q_{s_0}^\nu$ jelentése ugyanaz, mint (8.3)-ban.

Speciálisan: ha $f_{[s]}(x)$ -nek csak egyetlen $s_1 = \sigma_1 + i\tau_1$ ($\sigma_1 \leq 1$) szinguláris helye van, akkor (9.5) fennáll a $\sigma > \Omega$ félsíkban.

2. Helyettesítsük a (9.5)-beli (B)-szummát rendre a megfelelő (R)-, (L)- vagy (M)-szummával. — Az így kapott előállítások érvényesek minden olyan s -re, mely $f_{[s]}(x)$ -nek s_0 -ra vonatkozó Σ Mittag—Leffler-féle csillagtartományában fekszik.

3. A szóban forgó (B)-, ill. (R)-, (L)-, (M)-szummák egyszersmind egyenletesen is léteznek a megfelelő szummabilitási tartomány, azaz Π , ill. Σ bármely korlátos zárt résztartományában.

3. RIESZ MARCELLnek egy nevezetes, 1912-ben közölt dolgozatában ([47]) sikerült a MITTAG—LEFFLER-módszert

$$(9.6) \quad \sum_{m=0}^{\infty} A_m e^{-\lambda_m s} \quad (0 \leq \lambda_m < \lambda_{m+1}; \lambda_m \rightarrow \infty)$$

típusú (általánosított) DIRICHLET-sorokra is átvinnie; az általa megadott eljárás — melyet MITTAG—LEFFLER—RIESZ-féle, röviden (MR)-szummációnak fogunk nevezni — a következő szumma-definíciót használja:

$$(9.7) \quad \sum_{m=0}^{(MR)} A_m e^{-\lambda_m s} = \lim_{\delta \rightarrow +0} \sum_{m=0}^{\infty} \Gamma(1 + \delta \lambda_m)^{-1} \cdot A_m e^{-\lambda_m s}.$$

((9.7) $\lambda_m = m$ esetén egy hatványsor (M)-szummájába megy át.)

Az említett RIESZ-féle eredmények lehetővé teszik, hogy — bármely adott $f(u)$ függvény és x hely esetében — meghatározzuk $f(s, x)$ -nek és $\tilde{f}(s, x)$ -nek (vö. (4.2)—(4.4)) legnagyobb abszcisszájú szinguláris helyét az s -sík egy

⁶¹ Vö. [15], 187—191.

⁶² Vö. (8.5) és (8.18).

tetszőleges $\tau = \tau_0$ „vízszintes“ egyenesén, tehát egyúttal e függvények ún. fő csillagtartományát. Az utóbbiak — mint tudjuk — $f(s, x)$, ill. $\tilde{f}(s, x)$ szingularitás-halmazából úgy képezendők, hogy minden \mathfrak{s} szinguláris hellyel együtt „eltávolítjuk“ az s -síkból az \mathfrak{s} -ből $-\infty$ -be vezető vízszintes félegyeneset is.

4. Célszerű rövid jelölést bevezetnünk $\mathfrak{B}_s(u), f(s, x)$ és $\tilde{f}(s, x)$ „(MR)-transzformáltja“ számára:

$$(9.8) \quad \mathfrak{M}_s(x, \delta) = \sum_{n=1}^{\infty} \Gamma(1 + \delta \log n)^{-1} \cdot \frac{2 \cos\left(2n\pi x - \frac{\pi s}{2}\right)}{(2n\pi)^s},$$

$$(9.9) \quad F(s, x, \delta) = \sum_{n=1}^{\infty} \Gamma(1 + \delta \log n)^{-1} \frac{2a_n(x)}{(2n\pi)^s},$$

$$(9.10) \quad \tilde{F}(s, x, \delta) = \sum_{n=1}^{\infty} \Gamma(1 + \delta \log n)^{-1} \frac{2b_n(x)}{(2n\pi)^s};$$

egyszerű becslések alapján belátható, hogy a (9.8)—(9.10) sorok minden s -re konvergensek s így mindhárom összeg s -nek egész függvénye, bármely rögzített $x \in (0, 1)$ és $\delta > 0$ mellett.

Jelöljük továbbá $\omega(\tau_0)$ -val azon σ^* abszcisszák alsó határát, melyekre $f(s, x)$ reguláris az $s = \sigma + i\tau_0$ ($\sigma > \sigma^*$) félegyenes mentén és legyen $\tilde{\omega}(\tau_0)$ jelentése analóg $\tilde{f}(s, x)$ -re vonatkozólag (Vö. (5.16) és 8. §. 2.).

X. tétel. 1. Fennállnak az

$$(9.11) \quad \omega(\tau_0) = \lim_{\delta \rightarrow +0} \overline{\lim}_{\sigma \rightarrow +\infty} (\delta \log \log |F(-\sigma + i\tau_0, x, \delta)| - \sigma),$$

$$(9.12) \quad \tilde{\omega}(\tau_0) = \lim_{\delta \rightarrow +0} \overline{\lim}_{\sigma \rightarrow +\infty} (\delta \log \log |\tilde{F}(-\sigma + i\tau_0, x, \delta)| - \sigma)$$

képletek, feltéve, hogy a jobboldali határértékek léteznek; ha valamelyik nem létezik, a megfelelő baloldali érték $-\infty$ -nek veendő.

2. Jelöljük Σ_p -vel és $\tilde{\Sigma}_p$ -vel $f(s, x)$, ill. $\tilde{f}(s, x)$ fő csillagtartományát s írjuk: $\Sigma_* = \Sigma_p \cap \tilde{\Sigma}_p$.

Akkor $f(u)$ W_s -limitálható az $u = x$ helyen minden $s \in \Sigma_*$ mellett és W_s -limesze:

$$(9.13) \quad \left\{ \begin{aligned} f_{[s]}(x) &= \cos \frac{\pi s}{2} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{2a_n(x)}{(2n\pi)^s} + \sin \frac{\pi s}{2} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{2b_n(x)}{(2n\pi)^s} = \\ &= \lim_{\delta \rightarrow +0} \int_0^1 f(x-t) [\mathfrak{M}_s(t, \delta) - \mathfrak{M}_s(x, \delta)] dt. \end{aligned} \right.$$

Továbbá megadható Σ_* valódi részhalmazainak egy $\{A_*^{(\delta)}\}$ ($0 < \delta < 1$) rendszere úgy, hogy Σ_* bármely pontja elegendő kis δ esetén $A_*^{(\delta)}$ -hoz is hozzátartozik és minden rögzített δ -ra $s \in A_*^{(\delta)}$ mellett érvényes az

$$(9.14) \quad \begin{cases} f_{[s]}(x) = \int_0^{\infty} e^{-v} \psi_s(x, \delta; v) dv, \\ \psi_s(x, \delta; v) = \int_0^1 f(x-t) [\mathfrak{M}_{s-\delta \log v}(t, \delta) - \mathfrak{M}_{s-\delta \log v}(x, \delta)] dt \end{cases}$$

előállítás.

3. (9.13) és (9.14) egyenletesen fennáll Σ_* , ill. $A_*^{(\delta)}$ bármely korlátos, zárt résztartományában; (9.14) divergens $A_*^{(\delta)}$ nyílt kiegészítő halmazában (a teljes s -síkra vonatkozólag).

BIZONYÍTÁS. 1° $\omega(\tau_0)$ és $\tilde{\omega}(\tau_0)$ előállítása közvetlenül következik RIESZ MARCELL idézett dolgozatának bizonyos eredményeiből⁶³ s abból a tényből, hogy $(2\pi)^s$ 0-hely nélküli egész függvény.

2° Figyelembe véve $a_n(x)$ és $b_n(x)$ jelentését (vö. (2.9), (2.1)) s felcserélve az összegezés és integrálás sorrendjét (ami esetünkben nyilván megengedett), nyerjük:

$$(9.15) \quad \begin{cases} \cos \frac{\pi s}{2} \cdot F(s, x, \delta) + \sin \frac{\pi s}{2} \cdot \tilde{F}(s, x, \delta) = \\ = \int_0^1 f(x-t) [\mathfrak{M}_s(t, \delta) - \mathfrak{M}_s(x, \delta)] dt; \end{cases}$$

innen [47] II. tétele alapján folyik (9.13) érvényessége $s \in \Sigma_*$ mellett, az egyenletes konvergenciára vonatkozó állítással együtt.

Ami (9.14)-et és tételünk 3. részének (9.14)-gyel kapcsolatos megállapításait illeti, ezek (9.15) felhasználásával [47] I. tételéből adódnak. (Vö. ⁶³).

5. Megjegyzendő, hogy a fentiekben előforduló $A_*^{(\delta)}$ ($0 < \delta < 1$) tartományt a következőképpen kapjuk meg:⁶⁴ Tekintjük $f(s, x)$ és $\tilde{f}(s, x)$ szingularitásainak egyesített halmazát az s -síkon és mindenegy $s_0 = \sigma_0 + i\tau_0$ szinguláris pontból kiindulólágh meghúzzuk a $\sigma - \sigma_0 = \delta \log \cos \frac{\tau - \tau_0}{\delta}$, $|\tau - \tau_0| < \delta \frac{\pi}{2}$ feltételekkel jellemzett „kétágú“ görbét. (Ez — mint könnyen látható — a $\sigma < \sigma_0$ félsíkban fekszik, szimmetrikus a $\tau = \tau_0$, $\sigma < \sigma_0$ félegyenesre vonatkozólag, s ennek mindkét oldalán levő (végtelen) ága az említett

⁶³ L. [47], 264—266; különösen: (46), 266. o.

⁶⁴ Vö. még a $b^{(\alpha)}$ konvergencia-alaptartomány értelmezését: [47], 257.

félegyeneshez „tart“, midőn $\delta \rightarrow +0$.) Amennyiben az összes így keletkező $\sigma - \sigma_0 < \delta \log \cos \frac{\tau - \tau_0}{\delta}$ ($|\tau - \tau_0| < \delta \frac{\pi}{2}$) tartományok pontjait elhagyjuk Σ_* pontjai közül, előáll $A_*^{(\delta)}$.

Végül megemlítjük, hogy (9.11) — (9.12) természetesen meghatározza az $\omega, \tilde{\omega}$ regularitási abszcisszák pontos értékét is, ti.

$$(9.16) \quad \left\{ \begin{array}{l} \omega = \sup_{-\infty < \tau < \infty} \omega(\tau), \\ \tilde{\omega} = \sup_{-\infty < \tau < \infty} \tilde{\omega}(\tau). \end{array} \right.$$

10. §. A Cauchy-féle integrálformulák közös általánosítása. Generalizált Taylor-sor, Laurent-sor

1. Ha $f_{[s]}(x)$ -et teljes általánosságban vizsgáljuk, azaz $f(u)$ -ra nézve semmiféle külön megszorítást nem teszünk, akkor a X. tételen túlmenően nyilván nem remélhetünk lényeges adalékokat W_s -limeszek s -síkbeli szingularitásaira, ill. egzisztencia-tartományára vonatkozólag; $f_{[s]}(x)$ -nek Σ_* -ban való tényleges kiszámítása is többféle módon lehetséges az eddigiek alapján.

Viszont szemlélatomást nem érdektelen oly függvényosztály keresése, melynél $W(s) = f_{[s]}(x)$ egyrészt teljesen *szingularitásmentes*, másrészt *közvetlenül*, minden s -re érvényes (lehetőleg egyszerű) képlet segítségével megadható. — Ez a helyzet — mint most megmutatjuk —, ha $f(u)$ értelmezése az adott x hely környezetében a független változó komplex értékeire is kiterjeszhető úgy, hogy a nyert függvény x -ben *reguláris*.

2. Legyen $w = u + iv$ komplex változó, $0 < x < 1$, $0 < \delta \leq 1$; jelöljünk továbbá \mathcal{C}_δ -lél egy olyan w -síkbeli, pozitív irányítású zárt utat,⁶⁵ mely belsejében tartalmazza az u -tengely $(x - \delta, x]$ intervallumát és átmegey ennek baloldali végpontján.

XI. tétel. *Ha $f(w)$ az x pontban és ennek egy E_x környezetében w -nek differenciálható függvénye, akkor $f(u)$ az $u = x$ helyen minden s -re W_s -limitálható, nevezetesen*

$$(10.1) \quad f_{[s]}(x) = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \int_{\mathcal{C}_\delta} f(w)(w-x)^{s-1} dw + I_s(f, x, \delta);^{66}$$

itt $(w-x)^{s-1}$ főértéket jelent és $\mathcal{C}_\delta \subset E_x$.

⁶⁵ Út: folytonos, rektifikálható JORDAN-görbe.

⁶⁶ Vö. (6.15). — Az $s = 1, 2, 3, \dots$ értékekre a jobboldali első tag a megfelelő (mindenesetre létező) határértékekkel pótolandó.

BIZONYÍTÁS. Legyen előbb $\sigma > 1$ és induljunk ki az

$$(10.2) \quad \left\{ \begin{aligned} f_{[s]}(x) - I_s(f, x, \delta) &= \Gamma(s)^{-1} \int_0^\delta f(x-t)t^{s-1} dt = \\ &= \Gamma(s)^{-1} \int_{x-\delta}^x f(u)(x-u)^{s-1} du \end{aligned} \right.$$

formulából (vö. (6. 20)).

Kössük össze az $x - \delta$ pontot és az $(x, 1)$ szakasznak egy $x + \varrho$ pontját egy-egy \mathcal{C}_i belsejében futó és a $v > 0$, ill. $v < 0$ félsíkban fekvő úttal; a keletkező, pozitív irányítással ellátott zárt görbét G_ϱ -val jelölve, a CAUCHY-féle alaptétel szerint írhatjuk

$$\int_{(\mathcal{C}_i)} f(w)(w-x)^{s-1} dw = \int_{(G_i)} f(w)(w-x)^{s-1} dw,$$

minthogy $f(w)$ a feltevés alapján \mathcal{C}_i mentén és ezen belül, $(w-x)^{s-1}$ pedig az $u \leq x$, $v = 0$ félegyenes mentén felhasított egész w -síokban holomorf. Innen folyik, hogy egyúttal

$$(10.3) \quad \int_{(\mathcal{C}_i)} f(w)(w-x)^{s-1} dw = \oint_{|w-x|=\varrho} f(w)(w-x)^{s-1} dw + \\ + \int_{x-\delta}^{x-\varrho} f(w)[(w-x)^{s-1}_- - (w-x)^{s-1}_+] dw,$$

ahol \oint pozitív irányítással képezett körintegrál és $(w-x)^\pm = -|w-x|^{s-1} e^{\pm i\pi s}$.

Ha még (10. 3) utolsó tagjában w helyett bevezetjük az u (valós) változót, majd figyelembe vesszük, hogy az előző tag abszolút értéke nem lehet nagyobb, mint $2\pi\varrho^\sigma e^{\pi|\tau|} \max_{|w-x|=\varrho} |f(w)|$, $\varrho \rightarrow +0$ határátmenet alkalmazásával arra jutunk, hogy

$$(10.4) \quad \int_{(\mathcal{C}_i)} f(w)(w-x)^{s-1} dw = 2i \sin \pi s \int_{x-\delta}^x f(u)(x-u)^{s-1} du \quad (\sigma > 1)$$

vagy (vö. (3. 5))

$$(10.5) \quad \Gamma(s)^{-1} \int_{x-\delta}^x f(u)(x-u)^{s-1} du = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \int_{(\mathcal{C}_i)} f(w)(w-x)^{s-1} dw.$$

Vegyük észre, hogy a jobboldali vonalintegrál — ismert általános tételek alapján — minden s -re létezik és s -nek holomorf függvénye⁶⁷, továbbá az

⁶⁷ Ennek különben a direkt igazolása is egyszerű: vö. (6. 3)—(6. 4).

$s = 1, 2, \dots$ pontokban az alaptétel szerint eltűnik. Így ennek $\Gamma(1-s)$ -szerese szintén egész függvény, tehát a (10.5)-ből és (10.2)-ből következő (10.1) képlet az egész s -síkon érvényes. Qu. e. d.

3. Legyen (10.1)-ben $s = -p$ ($p = 0, 1, 2, \dots$). Mivel $I_{-p}(f, x, \vartheta) = 0$ (vö. (6.23)), továbbá $f(u)$ x -beli regularitása miatt $f_{[-p]}(x) = f^{(p)}(x)$ (vö. (6.18)), kapjuk:

$$(10.6) \quad f^{(p)}(x) = \frac{p!}{2\pi i} \int_{(c)} \frac{f(w)}{(w-x)^{p+1}} dw \quad (p = 0, 1, 2, \dots).$$

Eszerint (10.1) úgy tekinthető, mint a (10.6) alatti CAUCHY-féle integrál-formulák közös általánosítása; egyúttal adva van az a könnyen kielégíthető igény, hogy $f_{[s]}(x)$ értelmezését a független változó komplex értékeire is kiterjesszük.

Valóban, rögzített $z = x + iy$ ($x > 0, y \geq 0$) mellett $\zeta(s, z)$ -t a $\sum_{m=0}^{\infty} (m+z)^{-s}$ ($\sigma > 1$) sorból⁶⁸ s -re vonatkozó analitikus folytatással származtatva, az alapvető integráلهőállítások és legfontosabb tulajdonságok érvényben maradnak⁶⁹; a megfelelő $\mathfrak{Z}_s(z) = \Gamma(s)^{-1} \zeta(1-s, z)$ ismét s -nek egész, z -nek 1 szerint periodikus, a $0 < x < 1$ sávban differenciálható függvénye és (vö. (3.6))

$$(10.7) \quad \frac{\partial}{\partial z} \mathfrak{Z}_s(z) = \mathfrak{Z}_{s-1}(z) \quad (0 < x < 1).$$

Ha mármost megállapodunk abban, hogy

$$(10.8) \quad f_{[s]}(z) = \int_0^1 f(z-t) [\mathfrak{Z}_s(t) - \mathfrak{Z}_s(z)] dt \quad (0 < x < 1; \sigma \geq 1),$$

ahol $f(u+iy) \in L(0, 1)$ ⁷⁰, $f(w+1) = f(w)$, akkor a W_s -limeszek 4. §-beli általános definíciója és a 6. § eredményei mind közvetlenül átvihetők, s a fenti megfontolás mutatja, hogy $s \neq 1, 2, \dots$ mellett $((w-z)^{s-1}$ főértékét használva):

$$(10.9) \quad \begin{cases} f_{[s]}(z) = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \int_{(c)} f(w) (w-z)^{s-1} dw + I_s(f, z, \vartheta), \\ I_s(f, z, \vartheta) = \int_0^1 f(z-t) [\mathfrak{Z}_s(t) - \mathfrak{Z}_s(z)] dt + \Gamma(s)^{-1} \int_0^1 f(z-t) t^{s-1} dt, \end{cases}$$

⁶⁸ Itt $(m+z)^{-s}$ főértéke veendő.

⁶⁹ Vö. pl. [56], 265. — A HURWITZ-formula azonban nem-valós u esetén érvényét veszti.

⁷⁰ Azaz $\Re(f(u+iy))$ és $\Im(f(u+iy))$ $0 < u < 1$ -ben egyaránt L -integrálható.

amennyiben \mathcal{C}_l egy olyan pozitív körüljárású, a $z - \delta$ ponton átmenő és a $(z - \delta, z]$ egyenes-szakaszt belsejében tartalmazó zárt út, melyen belül $f(w)$ holomorf, magán \mathcal{C}_l -en pedig legalább belülről folytonos.⁷¹ $s = \nu$ ($\nu = 1, 2, \dots$) esetén a $\Gamma(1-s)$ -et tartalmazó tag a megfelelő ($s \rightarrow \nu$ határátmenethez tartozó) limeszszel helyettesítendő. — Célszerű még kikötnünk, hogy (fix s -re) $f_{[s]}(z)$ is legyen 1 szerint periodikus, továbbá $f_{[s]}(iy)$ jelentse $f_{[s]}(z)$ limeszét $z \rightarrow iy$ mellett, feltéve, hogy az utóbbi létezik.

4. Kézenfekvő a kérdés: mi következik $f(w)$ regularitásából $f_{[s]}(z)$ -re mint z függvényére nézve? — Az természetesen $s \neq 0, -1, -2, \dots$ mellett nem várható, hogy $f(w)$ -nek egyetlen ($0 < u < 1$ sávbeli) pontban holomorf volta már maga után vonja $f_{[s]}(z)$ -nek ugyanitt való regularitását, hiszen $I_s(f, z, \delta)$ nemcsak egy helyen és ennek közelében felvett függvényértékektől függ.⁷² Szükségünk van $f(w)$ holomorfiájára legalább egy „vízszintes“ egyenesdarab mentén.

Mindenekelőtt bevezetünk egy fogalmat: nevezzük $f(w)$ egy $v = y_0$ egyenes körüli *holomorfia-sávszélességének* azon $\eta \geq 0$ számok felső határát, melyekre $f(w)$ a $|v - y_0| \leq \eta$ sávban holomorf.

XII. tétel. *Legyen s tetszőlegesen előírt komplex szám és tegyük fel, hogy $f(w)$ egy $[iy_0, 1 + iy_0)$ ($y_0 \geq 0$) egyenesszakasz minden pontjában reguláris.⁷³*

1. *Akkor $f_{[s]}(z)$ bármely $z \in (iy_0, 1 + iy_0)$ helyen akárhányszor differenciálható és*

$$(10.10) \quad \frac{\partial^\nu}{\partial z^\nu} f_{[s]}(z) = f_{[s-\nu]}(z) \quad (\nu = 1, 2, \dots).$$

Amennyiben még (*) $\int_0^1 f(u + iy_0) du = 0$, akkor (10.10) a $z = iy_0$, $z = 1 + iy_0$ végpontokban is fennáll.

2. (*) teljesülése esetén $f_{[s]}(z)$ minden $z \in [iy_0, 1 + iy_0)$ pont körül Taylor-sorba fejthető:

$$(10.11) \quad f_{[s]}(z + \Delta z) = \sum_{\nu=0}^{\infty} \frac{f_{[s-\nu]}(z)}{\nu!} (\Delta z)^\nu;$$

(10.11) érvényes $|\Delta z| < \Xi_{v_0}$ mellett, ahol Ξ_{v_0} az $f(w)$ függvény $v = y_0$ körüli holomorfia-sávszélességét jelöli.

⁷¹ Mint ČECH, KAMKE és mások vizsgálatai óta ismeretes, a CAUCHY-féle alaptétel ezen enyhébb premissza mellett is érvényes. (Vö. pl. [1], 122.)

⁷² Ha $s = -p$ ($p = 0, 1, \dots$), akkor $I_{-p}(f, z, \delta) \equiv 0$ folytán $f_{[s]}(z) = f^{(p)}(z)$ (vö. (10.6)), tehát a W_s -limesz „lokális“ jellegűvé válik.

⁷³ $f(w)$ 1-periódusú voltát — mint állandó kikötést — a tételek megfogalmazásában ezután sem említjük.

3. Az utolsó sor $c_{\nu, s}(z) = f_{[s-\nu]}(z)/\nu!$ együtthatóira $\nu > \sigma$ mellett fennáll a következő egyenlőtlenség:

$$(10.12) \quad \begin{cases} |c_{\nu, s}(z)| \leq \frac{\Gamma(1-\sigma+\nu)}{\nu!} \left\{ \frac{M_z(\delta)}{\delta^{\nu-\sigma}} e^{\pi|\nu|} + \right. \\ \left. + \pi^{-1} (|\sin \pi\sigma| + |\operatorname{sh} \pi\tau|) \cdot \mathfrak{M}_{y_0} \cdot \left[\zeta(1-\sigma+\nu) + \frac{1-\delta^{\sigma-\nu}}{\sigma-\nu} \right] \right\}. \end{cases}$$

Itt δ egy olyan z középpontú zárt körlemez sugara, melyben $f(w)$ folytonos s minden belső pontban differenciálható, továbbá $M_z(\delta) = \max_{|w-z|=\delta} |f(w)|$ és $\mathfrak{M}_{y_0} = \max_{\nu=y_0} |f(w)|$.⁷⁴

BIZONYÍTÁS. A feltevésből az előzők értelmében folyik, hogy $f_{[s]}(z)$ bármely s -re, az $(iy_0, 1 + iy_0)$ egyenesdarab minden z pontjában létezik és $\sigma \geq 1$ mellett a (10. 8), tetszőleges $s \neq 1, 2, \dots$ esetén a (10. 9) alakban írható.

1. (10. 8)-ból parciális integrálással kapjuk (vö. (4. 15))

$$(10.13) \quad f_{[s]}(z) = \int_0^1 f^{(\nu)}(z-t) \mathfrak{Z}_{s+\nu}(t) dt - \mathfrak{Z}_s(z) \int_0^1 f(u + iy_0) du \quad (\sigma > 1-p),$$

ahonnan a paraméteres integrálok differenciálási szabálya szerint⁷⁵ azonnal adódik: $f_{[s]}(z)$ mindegyik $z \in (iy_0, 1 + iy_0)$ helyen differenciálható és

$$(10.14) \quad \frac{\partial}{\partial z} f_{[s]}(z) = \int_0^1 f^{(\nu+1)}(z-t) \mathfrak{Z}_{s+\nu}(t) dt - \mathfrak{Z}_{s-1}(z) \int_0^1 f(u + iy_0) du \quad (\sigma > 1-p).$$

De (10.13)-ből jelölésváltoztatással kiolvashatjuk, hogy (10.14) jobb-oldala egyenlő $f_{[s-1]}(z)$ -vel, tehát

$$(10.15) \quad \frac{\partial}{\partial z} f_{[s]}(z) = f_{[s-1]}(z) \quad (\sigma > 1-p).$$

Minthogy p , akármilyen nagyra választható, következik (10.15) érvényesége minden s -re, ebből pedig iterálással (10.10).

Ha (*) teljesül, a végeredmény fennáll az $iy_0, 1 + iy_0$ végpontokban is, mert ekkor $f_{[s]}(z)$ ($\sigma > 1-p$) (10.13) kifejezéséből csak az első tag marad meg, mely z -nek a teljes $\nu=y_0$ egyenes mentén differenciálható, 1 szerint periodikus függvénye.

2. Az a feltevésünk, hogy az $[iy_0, 1 + iy_0]$ zárt szakasz minden pontja belefoglalható egy olyan (pozitív sugarú) körlemezbe, melynek belsejében és

⁷⁴ Megjegyezzük, hogy (10.12)-ben $\Gamma(1-\sigma+\nu)/\nu! \sim \nu^{-\sigma}$ és $\zeta(1-\sigma+\nu) \rightarrow 1$ ($\nu \rightarrow \infty$).

⁷⁵ L. pl. [43], 296.

határán $f(w)$ differenciálható, a HEINE—BOREL-féle befedési tétel alapján maga után vonja egy egész $|v - y_0| < \eta$ sáv létezését, melyben $f(w)$ mindenütt holomorf; így szükségkép $\Xi_{y_0} > 0$.

Felhasználva az imént igazolt 1. részt, a (*) kikötés mellett adódik: bármely rögzített s -re $f_{[s]}(w)$ differenciálható a $|v - y_0| < \Xi_{y_0}$ sávban, s itt fennáll (10. 10); ebből pedig a CAUCHY—TAYLOR-féle kifejtési tétel alapján következik (10. 11), hacsak $|dz| < \Xi_{y_0}$.

3. (10. 9)-ben s helyett $(s - \nu)$ -t véve és \mathcal{C}_l helyett speciálisan egy $|w - z| = \delta$ (pozitív irányítású) kört választva integrációs útnak, írhatjuk (vö. (3. 5), (6. 7)):

$$(10. 16) \quad \left\{ \begin{aligned} c_{\nu, s}(z) &= \frac{\Gamma(1-s+\nu)}{\nu!} \left\{ \frac{1}{2\pi i} \oint_{|w-z|=\delta} f(w)(w-z)^{s-\nu-1} dw + \right. \\ &+ (-1)^\nu \frac{\sin \pi s}{\pi} \left[\int_0^1 f(z-t) \zeta(1-s+\nu, t+1) dt + \int_\delta^1 f(z-t) t^{s-\nu-1} dt \right] \left. \right\} \\ & \quad (\nu = 0, 1, 2, \dots). \end{aligned} \right.$$

Itt $\nu > \sigma$ mellett $|\zeta(1-s+\nu, t+1)| \leq \zeta(1-\sigma+\nu)$ ($0 \leq t \leq 1$), továbbá $\Gamma(1-s+\nu) \leq \Gamma(1-\sigma+\nu)$, $|\sin \pi s| \leq |\sin \pi \sigma| + |\operatorname{sh} \pi \tau|$, úgyhogy az integrálok legegyszerűbb megbecslése (10. 12)-t szolgáltatja.

5. Kiemeljük, hogy (10. 11) és (10. 12) $s=0$ esetén az

$$(10. 17) \quad f(z + dz) = \sum_{\nu=0}^{\infty} \frac{f^{(\nu)}(z)}{\nu!} (dz)^\nu$$

kapcsolatba, ill. a

$$(10. 18) \quad |c_{\nu, 0}(z)| = \left| \frac{f^{(\nu)}(z)}{\nu!} \right| \leq \frac{M_2(\delta)}{\delta^\nu} \quad (\nu = 1, 2, \dots)$$

egyenlőtlenségbe megy át, tehát a Cauchy—Taylor-féle 'kifejtési tétel megfelelőjével és a Cauchy-féle becslési formulák általánosított alakjával állunk szemben.

E vonatkozásban megemlítendő, hogy RIEMANN idevágó munkájában a törtrendű integrálok és deriváltak bevezetését éppen a közönséges TAYLOR-sornak egy formálisan felírt (mindkét irányban végtelen) kiterjesztésére alapozza, ti. az

$$(10. 19) \quad f(x+h) = \sum_{\nu=-\infty}^{\infty} \frac{h^{\nu+r}}{\Gamma(\nu+r+1)} f^{(\nu+r)}(x)$$

képletre, ahol r nem-egész valós szám és $f^{\nu+r}$ a $(\nu+r)$ -edrendű (általánosított) derivált jele (vö. (1. 1), (1. 3)). Bár (10. 19) bizonyos esetei — főleg

az ún. HEAVISIDE-kalkulus elterjedése óta — gyakran szerepelnek az irodalomban, csak a 40-es években sikerült HARDY-nak megmutatnia, hogy (10.19) valóban érvényes egyes speciális függvényosztályokra aszimptotikus, ill. BOREL-típusú sorfejtésként.⁷⁶

6. A XII. tételből folyik, hogy a fenti feltételek mellett $f_{[s]}(z)$ Laurent-sorba is fejthető — bár nem $z - z_0 = \Delta z_0$ ($z_0 \in (iy_0, 1 + iy_0)$), hanem $e^{2\pi iz}$ hatványai szerint.

XIII. tétel. Ha $f(w)$ holomorf egy $\vec{l}_0: [iy_0, 1 + iy_0)$ irányított egyenesdarab mentén és $\int_{(\vec{l}_0)} f(w) dw = 0$, akkor tetszőleges (komplex) s mellett minden $z \in \vec{l}_0$ pontban fennáll:

$$(10.20) \quad f_{[s]}(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} (2n\pi i)^{-s} \gamma_{n, y_0} \cdot e^{2n\pi iz},$$

ahol $(2n\pi i)^{-s}$ főérték,

$$(10.21) \quad \gamma_{n, y_0} = \int_{(\vec{l}_0)} f(w) e^{-2n\pi iw} dw \quad (n = \pm 1, \pm 2, \dots)$$

és ' azt jelzi, hogy $n \neq 0$.

(10.20) pontos érvényességi tartománya a w -síknak az a legszélesebb, az $u = y_0$ egyenest belsejében tartalmazó és a valós tengellyel párhuzamos egyenesek által határolt sávja, melyben $f(w)$ szingularitásmentes.

BIZONYÍTÁS. Legyen s rögzítve, $z = x + iy$.

A tétel premisszájából folyik — mint fent láttuk — oly $|v - y_0| < v^*$ sáv létezése, melyben $f_{[s]}(w)$ szintén reguláris. De akkor (egy periodikus komplex függvényekre vonatkozó ismert tétel⁷⁷ alapján) mindenestre fennáll

$$(10.22) \quad f_{[s]}(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} A_{n, s} \cdot e^{2n\pi iz} \quad (|x - y_0| < v^*)$$

alkalmas $A_{n, s}$ együtthatókkal. Egyúttal adódik, hogy az érvényességi tartományt határoló $v = y_0 \pm v^*$ egyenesek önmagukkal párhuzamosan eltolhatók mindaddig, míg a köztük levő sávban $f(w)$ reguláris marad; az így nyert sávon kívül viszont a (10.22) sor mindenütt divergens.

Tehát csupán azt kell még igazolnunk, hogy (10.22)-ben (vö. (10.21))

$$(10.23) \quad A_{n, s} = \begin{cases} 0, & \text{ha } n = 0; \\ (2n\pi i)^{-s} \gamma_{n, y_0}, & \text{ha } n \neq 0. \end{cases}$$

⁷⁶ Vö. [14]. — HARDY írja (i. h. 49. o.): "Riemann's point of view is avowedly heuristic, his object being to define $D^p (= f^p)$ such a way as to secure formal agreement with (1.1) (= (10.19))...".

⁷⁷ Vö. pl. [21], 64—65.

Valóban, válasszuk a $p \geq 0$ egész számot úgy, hogy $\sigma > 1 - p$, s legyen $z \in \vec{l}_0$. Írhatjuk (vö. (3. 1), (10. 13)):

$$(10. 24) \left\{ \begin{aligned} f_{[s]}(z) &= \int_0^1 f^{(p)}(z-t) \mathfrak{B}_{s+p}(t) dt = \sum_{n=-\infty}^{\infty} (2n\pi i)^{-(s+p)} \int_0^1 f^{(p)}(z-t) e^{2n\pi i t} dt = \\ &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} (2n\pi i)^{-(s+p)} e^{2n\pi i z} \int f^{(p)}(w) e^{-2n\pi i w} dw = \\ &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} (2n\pi i)^{-s} \gamma_n \cdot e^{2n\pi i z} \cdot 78 \end{aligned} \right.$$

Minthogy pedig valamely $\Phi(Z)$ függvény $\sum_{n=-\infty}^{\infty} A_n \cdot Z^n$ típusú LAURENT-sorfejtése egy-egy 0-centrumú, szingularitásmentes körgyűrűn belül egyértelmű, (10. 22)-ből és (10. 24)-ből koeficiens-összehasonlítással (10. 23)-ra jutunk. Qu. e. d.

Megjegyezzük, hogy $y_0 = 0$, azaz $z = x \in (0, 1)$ esetén (10.20) az alapvető

$$(10. 25) \left\{ \begin{aligned} f_{[s]}(x) &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} (2n\pi i)^{-s} \gamma_n e^{2n\pi i x}, \\ \gamma_n &= \int_0^1 f(t) e^{-2n\pi i t} dt \end{aligned} \right.$$

Fourier-előállításra redukálódik (vö. (2. 9)–(2. 11)), mely azonban tetszőleges (1 szerint periodikus, 0 integrál-közéértékű) $f(u) \in L(0, 1)$ függvényre — mint tudjuk — csak $\sigma > 1$ mellett érvényes.

11. §. Más komplex vonalintegrál-előállítások

1. Az utolsónak tárgyalt esetben $f_{[s]}(z)$ (10. 9) alatti kifejezése egyszerűbb alakra hozható: $I_s(f, z, \vartheta)$ mintegy az előtte álló vonalintegrálba olvasható — feltéve, hogy $0 < \sigma < 1$. — A nyert integrál egy adott pontot megkerülő és egy abból kiinduló félegyenes mindkét oldalán a végtelenbe nyúló integrációs útra vonatkozik, tehát ún. „hurokintegrál“; úgy is felfoghatjuk, mint a (7. 10) alatti WEYL-integrál holomorf függvényekre vonatkozó, kiterjesztett megfelelőjét.

⁷⁸ Az itt felhasznált tagonkénti integrálás nyilván megengedett.

XIV. tétel. *Tegyük fel, hogy $f(w)$ egy adott $\vec{l}_0: [iy_0, 1 + iy_0)$ irányított egyenes-szakasz minden pontjában reguláris és ennek mentén vett integrálja eltűnik, legyen továbbá $z = x + iy \in (iy_0, 1 + iy_0)$.*

Akkor érvényes az

$$(11.1) \quad f_{[s]}(z) = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \int_{(L)} f(w)(w-z)^{s-1} dw \quad (0 < \sigma < 1)$$

előállítás; itt \mathcal{L} egy tetszőleges, a $-\infty + iy_0$ pontból kiinduló, előbb a $v < y_0$ félsíkban haladó, majd a z pont egyszeri pozitív értelmű megkerülése után a $v > y_0$ félsíkban újra $(-\infty + iy_0)$ -ba visszatérő folytonos Jordan-görbe, mely elegendő közel van a $v = y_0, u \leq x$ félegyeneshez.⁷⁹

BIZONYÍTÁS. Feltételeink mellett $f_{[s]}(z)$ minden s -re létezik és (10. 9) szerint

$$(11.2) \quad \left\{ \begin{aligned} f_{[s]}(z) &= \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \oint_{|w-z|=\delta} f(w)(w-z)^{s-1} dw + \int_0^1 f(z-t) \mathfrak{z}_s(t) dt + \\ &+ \Gamma(s)^{-1} \int_{\delta}^1 f(z-t) t^{s-1} dt \quad (s \neq 1, 2, \dots), \end{aligned} \right.$$

ahol δ elegendő kis pozitív számot jelent és a körintegrál pozitív körüljárással értendő.

Ha $0 < \sigma < 1$, akkor (7.19) felhasználásával (vö. (6. 7))

$$(11.3) \quad \mathfrak{z}_s(t) = \Gamma(s)^{-1} \left[-\frac{1}{s} + \sum_{m=1}^{\infty} \left((m+t)^{s-1} - \frac{(m+1)^s - m^s}{s} \right) \right] \quad (0 < t < 1)$$

és a jobboldali sor (rögzített s mellett) $(0, 1)$ -ben egyenletesen konvergens. Így a (11. 2)-beli második integrál:

$$\int_0^1 f(z-t) \mathfrak{z}_s(t) dt = \Gamma(s)^{-1} \sum_{m=1}^{\infty} \int_m^{m+1} f(z-v) v^{s-1} dv = \Gamma(s)^{-1} \int_1^{\infty} f(z-v) v^{s-1} dv,$$

és a képlet az egyszerűbb

$$(11.4) \quad f_{[s]}(z) = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \oint_{|w-z|=\delta} f(w)(w-z)^{s-1} dw + \Gamma(s)^{-1} \int_{\delta}^{\infty} f(z-t) t^{s-1} dt \quad (0 < \sigma < 1)$$

alakot ölti; kézenfekvő arra gondolni, hogy az utolsó tagot az $f(w)(w-z)^{s-1}$ függvény valamely alkalmas vonalintegráljával hozzuk kapcsolatba.

⁷⁹ Azaz beleesik egy $|v - y_0| < \delta, u \leq x + \delta$ sávba, elegendő kicsi $\delta > 0$ mellett.

Figyelembe véve, hogy a $(w-z)^{s-1}$ főérték holomorfiatartománya a $v = y_0$, $u \leq x$ félegyenes hosszában felhasított w -sík, integráljuk az említett függvényt a metszet „felső”, ill. „alsó” partja mentén. Írhatjuk (vö. (10. 3)):

$$(11.5) \quad \left\{ \begin{aligned} & \int_{-\infty+iy_0}^{z-\delta} f(w)(w-z)_+^{s-1} dw + \int_{z-\delta}^{-\infty+iy_0} f(w)(w-z)_-^{s-1} dw = \\ & = \int_{-\infty}^{x-\delta} f(u+iy_0)(x-u)^{s-1}(e^{-i\pi s} - e^{i\pi s}) du = \\ & = 2i \sin \pi s \cdot \int_{\delta}^{\infty} f(z-t)t^{s-1} dt, \end{aligned} \right.$$

s a (11. 4)-be való helyettesítés (vö. (3. 5)) az újabb

$$(11.6) \quad \left\{ \begin{aligned} f_{[s]}(z) = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} & \left[\int_{-\infty+iy_0}^{z-\delta} f(w)(w-z)_+^{s-1} dw + \oint_{|w-z|=\delta} f(w)(w-z)^{s-1} dw + \right. \\ & \left. + \int_{z-\delta}^{-\infty+iy_0} f(w)(w-z)_-^{s-1} dw \right] \quad (0 < \sigma < 1) \end{aligned} \right.$$

előállítását szolgáltatja.

Mivel pedig $f(w)(w-z)^{s-1}$ reguláris az imént említett metszet mindkét oldalán (egy-egy elegendő keskeny sávban), (11. 6)-ból következik (11. 1), az \mathcal{L} integrációs útnak a tételben megkövetelt választása mellett.

2. (11. 6), ill. (11. 1) kissé hosszadalmasabban (10. 20)—(10. 21) alapján is levezethető, ha a

$$(11.7) \quad \left\{ \begin{aligned} (2n\pi i)^{-s} &= \Gamma(s)^{-1} \int_0^{\infty} u^{s-1} e^{-n\pi i u} du \\ (n &= \pm 1, \pm 2, \dots; 0 < \sigma < 1) \end{aligned} \right.$$

képletre támaszkodunk.

Most megmutatjuk, hogy a gammafüggvény EULER-féle integrálalakjából közvetlenül folyó

$$(11.8) \quad (2n\pi)^{-s} = \Gamma(s)^{-1} \int_0^{\infty} u^{s-1} e^{-2n\pi u} du \quad (n = 1, 2, \dots; \sigma > 1)$$

formula segítségével $f_{[s]}(z)$ számára új típusú vonalintegrál-kifejezés nyerhető, amely — ellentétben (11. 1)-gyel — az egész s -síkon érvényes. — Minden-

esetre várható, hogy ez alkalommal a W_s -limesz (2.10)-beli első alakja, ill. (10.20) megfelelő (két sorra bontott) változata:

$$(11.9) \quad \begin{cases} f_{[s]}(z) = e^{-\frac{i\pi s}{2}} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\gamma_{n, y_0}}{(2n\pi)^s} e^{2n\pi iz} + \\ + e^{+\frac{i\pi s}{2}} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\gamma_{-n, y_0}}{(2n\pi)^s} e^{-2n\pi iz} \end{cases}$$

kerül előtérbe.

3. Írjuk (vö. (2.11), (10.21)):

$$(11.10) \quad f_{\pm}(w) = \sum_{n=1}^{\infty} (\gamma_{\pm n} - \gamma_0) e^{\pm 2n\pi i v},$$

$$(11.11) \quad f_{\pm, y_0}(w) = \sum_{n=1}^{\infty} \gamma_{\pm n, y_0} e^{\pm 2n\pi i v},$$

a jobboldali sorok konvergenciájának feltételezése mellett. — Látható, hogy a (11.10) sor összetartó, ha $v > 0$, ill. $v < 0$, a plusz-, ill. mínusz-jel esetének megfelelően ($\gamma_0 \neq 0$ mellett e kikötések nyilván szükségesek is); (11.11)-nél a konvergenciához elégséges, hogy $v > y_0(+)$, ill. $v < y_0(-)$ legyen.

Segédeszközül szolgál az önmagában sem érdektelen

XV. tétel. 1. *Bármely $f(u) \in L(0, 1)$ függvényre minden $x \in (0, 1)$ helyen, $\sigma > 1$ mellett fennáll*

$$(11.12) \quad f_{[s]}(x) = \Gamma(s)^{-1} \int_0^{\infty} u^{s-1} \left[e^{-\frac{i\pi s}{2}} f_+(x+iu) + e^{\frac{i\pi s}{2}} f_-(x-iu) \right] du.$$

2. *Ha $f(w)$ egy $[iy_0, 1+iy_0)$ ($y_0 \geq 0$) egyenesdarab mentén reguláris és $\int_0^1 f(u+iy_0) du = 0$, akkor minden $z \in (iy_0, 1+iy_0)$ helyen, $\sigma > 1$ mellett érvényes az*

$$(11.13) \quad f_{[s]}(z) = \Gamma(s)^{-1} \int_0^{\infty} u^{s-1} \left[e^{-\frac{i\pi s}{2}} f_{+, y_0}(z+iu) + e^{\frac{i\pi s}{2}} f_{-, y_0}(z-iu) \right] du$$

előállítás.

BIZONYÍTÁS. 1. Ha a $\sigma > 1$ mellett bizonyosan konvergens

$$(11.14) \quad f_{[s]}(x) = e^{-\frac{i\pi s}{2}} \sum_{n=1}^{\infty} (2n\pi)^{-s} (\gamma_n - \gamma_0) e^{2n\pi iz} + e^{\frac{i\pi s}{2}} \sum_{n=1}^{\infty} (2n\pi)^{-s} (\gamma_{-n} - \gamma_0) e^{-2n\pi iz}$$

sorfejtésben (vö. (2.10)) a $(2n\pi)^{-s}$ tényezőt (11.8)-beli kifejezésével pótoljuk,

egyszerű formális számolással rögtön (11.12)-re jutunk; hátra van még azonban annak megmutatása, hogy az összegezés és integrálás sorrendjének felcserélése esetünkben megengedett.

Mindenekelőtt megállapítjuk, hogy a (11.12) alatti

$$(11.15) \quad J_{\pm}(x, s) = \int_0^{\infty} u^{s-1} f_{\pm}(x \pm iu) du$$

integrálok minden $(0, 1)$ -beli x -re, $\sigma > 1$ mellett valóban léteznek, mert [vö. (11.10)]

$$(11.16) \quad |f_{\pm}(x \pm iu)| \leq 2 \int_0^1 |f(t)| dt \cdot (e^{2\pi u} - 1)^{-1} \quad (u > 0)$$

folytán az integrandusok közös majoránsa a $(0, \infty)$ -ben integrálható $u^{\sigma-1}(e^{2\pi u} - 1)^{-1}$ függvénynek egy állandóval való szorzata.

Tekintsük továbbá a

$$(11.17) \quad J_{\pm}(x, s) = \sum_{n=1}^N \int_0^{\infty} u^{s-1} (\gamma_{\pm n} - \gamma_0) e^{2n\pi(\pm ix - u)} du + P_{\pm, N}(x, s)$$

felbontást; itt

$$\begin{aligned} |P_{\pm, N}(x, s)| &= \left| \int_0^{\infty} u^{s-1} \left(\sum_{n=N+1}^{\infty} (\gamma_{\pm n} - \gamma_0) e^{2n\pi(\pm ix - u)} \right) du \right| \leq \\ &\leq 2 \int_0^1 |f(t)| dt \cdot \int_0^{\infty} \frac{u^{\sigma-1}}{e^{2\pi u} - 1} e^{-2N\pi u} du, \end{aligned}$$

és az utolsó tag $N \rightarrow \infty$ esetén 0-hoz tart, mint az

$$\int_0^{\infty} u^{\sigma-1} (e^{2\pi u} - 1)^{-1} e^{-2N\pi u} du < (2\pi)^{-1} \int_0^{\infty} u^{\sigma-2} e^{-2N\pi u} du = (2\pi)^{-\sigma} \Gamma(\sigma-1) N^{1-\sigma}$$

becslésből kitűnik.

Ennélfogva (11.6)-ból kapjuk;

$$J_{\pm}(x, s) = \sum_{n=1}^{\infty} \int_0^{\infty} u^{s-1} (\gamma_{\pm n} - \gamma_0) e^{2n\pi(\pm ix - u)} du,$$

amivel állításunk igazolást nyert.

2. Ha (11.9)-ből indulunk ki és figyelembe vesszük, hogy

$$(11.18) \quad \left\{ \begin{aligned} |\gamma_{\pm n, y_0}| = e^{\pm 2n\pi y_0} \left| \int_0^1 f(u + iy_0) e^{\mp 2n\pi i u} du \right| &\leq \\ &\leq e^{\pm 2n\pi y_0} \int_0^1 |f(u + iy_0)| du, \end{aligned} \right.$$

akkor az előbbiekkal analóg módon következik (11.13).

4. (11.12)—(11.13) felhasználása révén nehézség nélkül jutunk újabb „hurokintegrál“-előállításokhoz.

XVI. tétel. *Ha $f(u) \in L(0, 1)$ és valamely $x \in (0, 1)$ helyen $f_+(w)$ és $f_-(w)$ egyaránt reguláris, akkor az adott x -re és bármely s -re:*

$$(11.19) \quad f_{|s|}(x) = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \int_{(\mathcal{L}_0)} w^{s-1} \left[e^{-\frac{i\pi s}{2}} f_+(x-iw) + e^{\frac{i\pi s}{2}} f_-(x-iw) \right] dw.$$

2. (11.13)-éval megegyező premissza mellett fennáll minden $z \in (iy_0, 1 + iy_0)$ ($y_0 \geq 0$) helyen, bármely s -re:

$$(11.20) \quad f_{|s|}(z) = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \int_{(\mathcal{L}_0)} w^{s-1} \left[e^{-\frac{i\pi s}{2}} f_{+, y_0}(z-iw) + e^{\frac{i\pi s}{2}} f_{-, y_0}(z+iw) \right] dw.$$

Mindkét képletben w^{s-1} főértéket jelöl, \mathcal{L}_0 pedig ugyanolyan jellegű, ezúttal a $w=0$ pontot megkerülő s az $u=0, v \leq 0$ félegyeneshez elég közeli görbe, mint (11.1) integrációs útja.⁸⁰

BIZONYÍTÁS. 1. Vegyük észre, hogy $\Im(x \pm iw) = \Re(w)$ folytán $v < 0$ esetén $x - iw, x + iw$ beleesik a (11.10)-beli $e^{2\pi i v}$, ill. $e^{-2\pi i v}$ hatványai szerint haladó hatványsor konvergencia-tartományába, s így kimondhatjuk: $v < 0$ mellett mind $f_+(x - iw)$, mind $f_-(x + iw)$ w -nek holomorf függvénye. — Továbbá feltevésünk szerint létezik oly $|w| < \delta$ körlemez, melynek bármely pontjában $f_{\pm}(x \mp iw)$ (mint w függvénye) differenciálható.

Képezzük $\sigma > 1$ mellett a

$$(11.21) \quad T_{\pm}(x, s) = \int_{(\mathcal{L}_0)} w^{s-1} f_{\pm}(x \mp iw) dw$$

hurokintegrálokat, \mathcal{L}_0 -t az $u=0, v \leq 0$ félegyeneshez elegendő közel oly módon választva, hogy beleessék $f_+(x - iw)$ és $f_-(x + iw)$ ezen félegyenes körüli holomorfia-tartományának közös részébe. $T_{\pm}(x, s)$ az eddigiek és (11.16)

⁸⁰ Csak rövidség kedvéért nem említjük a tételben, hogy (11.19) és (11.20) jobb-oldalán $s = 1, 2, \dots$ mellett a megfelelő limesz értendő.

alapján bizonyosan létezik, továbbá a CAUCHY-féle alaptételre tekintettel írhatjuk:

$$(11.22) \quad \left\{ \begin{aligned} T_{\pm}(x, s) &= \int_{-\infty}^{-\varrho} (w^{s-1})_- f_{\pm}(x \mp iw) dw + \oint_{|w|=\varrho} w^{s-1} f_{\pm}(x \mp iw) dw + \\ &+ \int_{-\varrho}^{\infty} (w^{s-1})_+ f_{\pm}(x \mp iw) dw, \end{aligned} \right.$$

hol ϱ elegendő kicsi pozitív szám, a körintegrál pozitív körüljárású és $(w^{s-1})_{\pm} = -|w|^{s-1} e^{\pm i\pi s}$.

Ámde az egyenes útra vonatkozó integrálok összege:

$$\int_{-\varrho}^{\infty} f_{\pm}(x \mp iw) [(w^{s-1})_+ - (w^{s-1})_-] dw = 2i \sin \pi s \cdot \int_{\varrho}^{\infty} f_{\pm}(x \pm iu) u^{s-1} du,$$

úgyhogy (11.22)-ből $\varrho \rightarrow +0$ határátmenetnél (vö. (11.15))

$$(11.23) \quad T_{\pm}(x, s) = 2i \sin \pi s \cdot J_{\pm}(x, s)$$

adódik. Innen (11.12) folyományaképpen

$$(11.24) \quad \left\{ \begin{aligned} \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \left[e^{-\frac{i\pi s}{2}} T_+(x, s) + e^{\frac{i\pi s}{2}} T_-(x, s) \right] &= \\ = \Gamma(s)^{-1} \left[e^{-\frac{i\pi s}{2}} J_+(x, s) + e^{\frac{i\pi s}{2}} J_-(x, s) \right] &= f_{[s]}(x); \end{aligned} \right.$$

s mivel $T_{\pm}(x, s)$ (az s -sík minden véges tartományában egyenletesen konvergens lévén) s -nek egész, az $s = 1, 2, \dots$ helyeken eltűnő függvénye, (11.24) és egyúttal (11.19) az egész s -síkon érvényes.

2. Ami az állítás második felét illeti, csak azt kell meggondolnunk, hogy ez esetben $f(w)$ $v = y_0$ egyenesmenti regularitása már maga után vonja a (11.11) sorok egyidejű konvergenciáját és $f_{\pm, y_0}(w)$ holomorfiáját egy teljes $v - y_0 < \eta$ sávban (vö. XIII. tétel); különben az

$$\int_{(\mathcal{L}_0)} w^{s-1} f_{\pm, y_0}(z \mp iw) dw$$

kontúrintegrálok diszkussziója a fentieknek pontosan megfelelő módon vezet (11.20)-ra. Qu. e. d.

5. (11.12)-vel és (11.19)-cel kapcsolatban megemlítjük még, hogy ezek bizonyos alapvető, a RIEMANN-féle zetafüggvényre vonatkozó formulák általánosításainak tekinthetők.

Valóban, $f(u) \equiv -1$ esetén rövidítés után nyerjük (vö. (4. 7)):

$$(11.25) \quad \zeta(1-s, x) = (2\pi)^{-s} \int_0^{\infty} u^{s-1} \left(\frac{e^{-\frac{i\pi s}{2}}}{e^{u-2\pi i x} - 1} + \frac{e^{\frac{i\pi s}{2}}}{e^{u+2\pi i x} - 1} \right) du \quad (\sigma > 1),$$

ill.

$$(11.26) \quad \zeta(1-s, x) = \frac{(2\pi)^{-s}}{2i \sin \pi s} \int_{(\mathcal{L}_0)} w^{s-1} \left(\frac{e^{-\frac{i\pi s}{2}}}{e^{-w-2\pi i x} - 1} + \frac{e^{\frac{i\pi s}{2}}}{e^{-w+2\pi i x} - 1} \right) dw \quad (s \neq 0);$$

innen pedig $x=1$ mellett a (3. 2) függvényegyenlet alapján:

$$(11.27) \quad \zeta(s) = \frac{1}{\Gamma(s)} \int_0^{\infty} \frac{u^{s-1}}{e^u - 1} du \quad (\sigma > 1),$$

$$(11.28) \quad \zeta(s) = \frac{\Gamma(1-s)}{2\pi i} \int_{(\mathcal{L}_0)} \frac{w^{s-1}}{e^{-w} - 1} dw \quad (s \neq 1).$$

Az utóbbiak $\zeta(s)$ klasszikus, RIEMANTÓL származó integrál-előállításai.

(Beérkezett: 1960. I. 15.)

*Az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Matematikai Intézete*